

U S T A W A

z dnia 7 kwietnia 1919 r.

**w sprawie powołania dyplomowanych lekarzy do czynnej służby
wojskowej.**

Art. 1. Na czas trwania potrzeby wojennej powołuje się w obrębie Państwa do służby wojskowej czynnej wszystkich lekarzy dyplomowanych, którzy nie przekroczyli 42 roku życia 1883—1876 r.

Art. 2. Wszyscy lekarze, podlegający powołaniu, obowiązani są w ciągu 14 dni od ogłoszenia niniejszej ustawy w Dzienniku Praw stawić się w miejscowych powiatowych komendach uzupełnień celem spisu.

Art. 3. Powołanie lekarzy do czynnej służby wojskowej nastąpić ma w miarę zapotrzebowania. Roczники młodsze powołane być mają wcześniej, niż starsze.

Art. 4. Lekarze, podlegający poborowi, którzy pełnią obowiązki publiczne i nie dadzą się szybko zastąpić, winni być na wniosek Ministerstwa Zdrowia Publicznego zwolnieni ze służby czynnej.

Art. 5. Wykonanie niniejszej ustawy oraz wydanie niezbędnych w tym celu przepisów porucza się Ministrowi Spraw Wojskowych.

Art. 6. Ustawa niniejsza wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Marszałek:

Trąmpczyński

Prezydent Ministrów:

w z. S. Wojciechowski

Minister Spraw Wojskowych:

J. Leśniewski

Minister Zdrowia Publicznego:

Janiszewski